

ת"פ 33285/04/21 - מדינת ישראל-תביעות נגב נגד סאבר נסאסרה- בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 33285-04-21 מדינת ישראל נ' נסאסרה

בפני בעניין:	כבוד השופט יניב בן הרוש המאשימה	מדינת ישראל-תביעות נגב ע"י ב"כ עוה"ד דוד ז'נבה
נגד הנאשם		סאבר נסאסרה-בעצמו ע"י ב"כ עוה"ד יוסף אלנסאסרה

גזר דין

רקע

1. הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, בכך שביום 10.1.21, בסמוך למולדה, ביצע עבירה של הסעה שלא כדין של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 (להלן: "חוק הכניסה לישראל")

תמצית תסקיר שירות המבחן

2. בתסקירו מיום 31.5.22, סקר שירות המבחן את אורחות חי הנאשם, וניכר כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד כמורה, אב לחמישה ילדים והוא נעדר דפוסים עברייניים. הנאשם לקח אחריות על מעשיו ותיאר כי עזר לחבר, וכי השב"ח הציג לו מסמך מזויף. הנאשם חש בושה ותסכול ביחס למעשיו ולהליך הפלילי. שירות המבחן התרשם כי ההליך הפלילי מהווה עבורו גורם הרתעה. הנאשם הביע חשש כי הרשעתו תפגע באפשרויות קידום תעסוקתי. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם משום להערכתו הרשעתו עלולה להוות פגיעה משמעותית בתפיסתו העצמית החיובית והמתפקדת. עוד המליץ שירות המבחן להטיל 250 שעות לתועלת הציבור. להערכת שירות המבחן, הנאשם אינו זקוק לטיפול משום שמדובר באדם בעל מערכת ערכים נורמטיבית ומתפקדת והאירוע שביצע חריג ולא מאפיין את דפוסי התנהגותו.

טיעוני הצדדים:

3. **ב"כ המאשימה**, תיאר את העבירות שבוצעו על ידי הנאשם, טען כי קיימת פגיעה משמעותית בערכים המוגנים.

עמוד 1

ב"כ המאשימה הפנה לכך שמדובר בתופעה נפוצה ולכך שנגרם נזק בטחוני כתוצאה ממנה. עתר למתחם הענישה ראוי הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר. ממילא אף התנגד לביטול הרשעת הנאשם, לא כל שכן בנסיבות לא הצביע הנאשם על נזק מוחשי שייגרם לו.

4. **ב"כ הנאשם** הבהיר כי מדובר באירוע חד פעמי, וכי הנאשם עזר לחבר ולא מדובר בעבירה שבוצעה לשם רווח כלכלי. מדובר בנאשם נורמטיבי, אבא לחמישה ילדים. הפנה לכך שלשב"ח היה אישור כניסה למשך 6 שנים ולכן לא ניתן לומר שמדובר במי שנשקפת סכנה מפניו. עוד ציין כי הנאשם אכן אסף את השב"ח קרוב למחסום, אך לא מתחומי השטחים אל תוך הארץ. הפנה לתסקיר ועתר לקבל את המלצת שירות המבחן. ציין כי הרשעתו עלולה לפגוע בהתקדמותו במשרד החינוך. עתר כי פסילת הרישיון תהיה על תנאי.

5. **הנאשם**, טען כי לא ידע שלא היה לשב"ח אישור שהיה, לא יודע איך נפל לזה, משמש כמורה ואבא לחמישה ילדים. מצטער על כל מה שקרה.

קביעת מתחם העונש ההולם

6. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, בענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם:

7. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם במקרה זה הינם פגיעה בשלום הציבור ובטחון, לצד פגיעה בתכלית חוק הכניסה לישראל, המאפשרת למדינה שמירה על גבולותיה ומניעת כניסת זרים לשטחה ללא אישור, מנימוקים ביטחוניים, חברתיים וכלכליים.

8. מידת הפגיעה בערכים הללו הינה ברף הבינוני-נמוך. ברף **הבינוני**, משום שהנאשם הסיע שב"ח שאינו מכיר ממקום הקרוב למחסום והסיעו ללב מדינת ישראל, תוך חשיפת כלל הציבור לסיכון פוטנציאלי מסוים. ברף **הנמוך**, משום שמדובר בעובד אחד בלבד, משום שהנאשם לא עוסק בכך אלא רק סיע לחבר, משום שלא ביצע המעשים לתועלתו הכלכלית ומשום שהשב"ח עצמו היה בעל אישור שהיה בעבר למשך שנים ארוכות, גם אם נתון זה לא היה בידעת הנאשם בזמן אמת.

מדיניות הענישה הנוהגת:

9. נקודת המוצא בקביעת העונש הראוי היא העונש שקבע המחוקק לעבירות מסוג זה - שנתיים מאסר.

10. ברע"פ 5198/01 ח'טיב נ' **מדינת ישראל** נקבע כי :

"דבריו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות מידה עונשיות מחמירות מאלה שבהן החזיקו לפעמים בעבר. הדברים אמורים במעשי עבירה העלולים להוליד מעשי זוועה נוראים ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם אין עומדות לעברין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות"

11. מאוחר יותר, ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל סייג בית המשפט קמעה את הקביעה הנחרצת בעניין ח'טיב לגבי חובת עונש מאסר מאחורי סורג וברח, וקבע כי:

"על דרך העיקרון תישמר מדיניות הענישה המחמירה בכל הנוגע לעבירות הקשורות בכניסתם של שוהים בלתי חוקיים משטחי האזור לישראל. נבהיר עם זאת, כי המדיניות אינה מכתובה עונש מאסר - כפי שהילכת ח'טיב פורשה בידי מקצת בתי-משפט - וכי בתי-המשפט יגזרו עונש על עבריינים בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה. כל מקרה יוכרע בהתאם לנסיבותיו ובהתאם לטעמים ולתכליות של מדיניות הענישה שנקבעה".

12. ניתן לסכם ולומר כי הגם שעונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברח הוא תוצאה מסתברת של עבירות העסקה, הלנה והסעה של שוהי בלתי חוקי, הרי שהוא אינו תוצאה הכרחית, וכי יש לבחון בכל מקרה לגופו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה ולנסיבות מבצע העבירה. ראו בעניין זה ע"פ 2210/11 באזין נ' מדינת ישראל:

"לאור תכליתן הביטחונית והתוצאות הרוות האסון העלולות לנבוע מהן, יש להטיל על אדם שהורשע בביצוע - ככלל ובכפוף לבחינתו האינדיבידואלית של כל מקרה ומקרה - עונש מאסר בפועל, מבלי שתיתן האפשרות להמירו בעבודות שירות"

13. בכל הנוגע ליישום המבחנים הקשורים בנסיבות ביצוע העבירה נקבע ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל כי:

"משקל רב יש ליתן, כמובן, לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העברין, ובייחוד נתחשב בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור. כך, למשל, פלוני שבעצימת עיניים הסיע אדם זר משטחי האזור אל תוך ישראל, נוטל על עצמו סיכון רב שכן אין לו כל ערובה כי הנוסע אינו נושא עמו מטען חבלה. פלוני יישפט אפוא לחומרה ומדיניות הענישה תיושם עליו במלואה. שונה הוא עניינו של אלמוני, המסיע בן משפחה או חבר קרוב. אמת, אלמוני אינו פטור מעונש, ואפשר אף כי יש להטיל עליו עונש מאסר, אך מנגד לא נוכל לומר כי ראוי לאכוף עליו את מדיניות הענישה במלוא עוצמתה."

14. אשר על כן יש להבחין בקביעת המתחם בין הסעה של שוהי בלתי חוקי, אותו הנאשם מכיר היכרות מוקדמת, לא כל שכן משמדובר בחבר או קרוב משפחה, לבין הלנה של שוהי בלתי חוקי, שאינו מוכר לנאשם, ואין ביכולתו של הנאשם לדעת שמא מדובר בשוהי בלתי חוקי שעלול לבצע פיגוע, או במי שנמצא בארץ על מנת לבצע עבירות פליליות. עוד יש להבחין בין הסעה משטחי הרשות עצמה אל תוך ישראל לבין הסעה מתוך מדינת ישראל אל מקום

אחר בשטחי המדינה.

15. בכל הנוגע לענישה הנוהגת, והגם שהמנעד רחב, מצאתי לציין את פסקי הדין הבאים: רע"פ 2572/16 **סויה נ' מדינת ישראל**, שם לא התערב בית המשפט העליון במתחם של מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 12 ח' מאסר ביחס לאישום השני שעניינו הסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים, במרכז הארץ. 5-18 רע"פ 8191/09 **קריספי נ' מדינת ישראל**, שם הטיל בית המשפט 3 חודשי עבודות שירות בגין עבירה של העסקת שב"ח למשך יומיים. רע"פ 818/13 **אבו חאמד נ' מדינת ישראל**, שם דובר במי שהורשע בהעסקת תושב זר במוסך שבבעלותו, והוטלו עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. עפ"ג (מרכז) 57350-01-15 **חרז נ' מדינת ישראל**, שם הורשע המערער בהעסקת תושב זר בשטח חקלאי, ונדון ל-31 ימי מאסר בפועל. ת"פ 47493-03-18 **מדינת ישראל נ' ג'אברין** שם קבע בית המשפט בעניינו של מי שהסיע 4 שוהים בלתי חוקיים, מתחם ענישה הנע בין חודשיים מאסר ל-10 חודשי מאסר. וכן ת"פ 8630-03-13 **מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן** שם קבע בית המשפט מתחם ענישה של 3-9 ח' מאסר בגין עבירת הסעת שב"ח.

16. לא נעלמו מעיני פסקי דין מבתי משפט השלום השונים בהם הוטלו עונשים צופי פני עתיד, בעבירות הסעת שב"ח. לא אוכל לקבל עמדה זו. נקודה ארכימדית חשובה בקביעת עונשם של מסייעי שוהים בלתי חוקיים היא העונש בעניינים של השוהים הבלתי חוקיים עצמם. ברע"פ 3173/09 **פארגין נ' מדינת ישראל**, נקבע לגבי המסייעים, המלינים והמעסיקים כי חטאתם עולה על זו של השוהים הבלתי חוקיים עצמם שכן: "**חוטאים הם ומחטיאים את הרבים, ומכאן גישת המחוקק שהחמירה עמהם**". בית המשפט חזר על עקרון מנחה זה אף ברע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' חמדי**. בה בעת, ברע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל**, נקבע כי מתחם העונש של שוהה בלתי חוקי שלא ביצע עבירות נלוות, הינו ממאסר על תנאי ועד חמישה חודשי מאסר. אשר על כן, הן משיקולי שוויון, הן משיקולי הגינות והן משיקולי הרתעה, ככלל על מתחם ענישה בעניינם של המלינים, המעסיקים והמסייעים להיות חמור יותר משל מתחם הענישה בעניינם של השוהים הבלתי חוקיים עצמם, ולהתחיל מעונש מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. והכל בשים לב להלכה לפיה מתחם ענישה רחב אינו משרת נאמנה את עקרון ההלימה. [ראו למשל: ע"פ 1077/22 **עבדל קאדר נ' מדינת ישראל**]

17. עוד יובהר, כי ענישה נהוגת הינה שיקול אחד מבין ארבעה שיקולים אשר הנחה המחוקק את בית המשפט לבחון, בבואו לקבוע את מתחם העונש ההולם. הלכה היא כי הענישה הנוהגת, באשר הינה נתון אמפירי, אינה מכתובה את מתחם העונש ההולם, אשר מגלם הכרעה נורמטיבית, אלא מהווה אך שיקול נוסף בקביעתו. כך למשל, נקבע בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל**:

"אין לזהות בין מתחם העונש ההולם המגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כאשר מדיניות הענישה הנהוגה בעבירה הנדונה הוא רק אחד מהם לבין טווח הענישה הנהוג בפסיקה שהוא נתון אמפירי-עובדתי, המורכב מהעונשים המקובלים בגין עבירה מסוימת"

18. הדברים אף עולים בקנה אחד עם דברי ההסבר להצעת החוק, אשר לימים לבשה צורה בדמות תיקון 113 לחוק העונשין:

"ככל שהמדיניות הנוהגת משקפת את עיקרון ההלימות היא מהווה אינדיקציה לקביעת העונש ההולם ואילו כאשר יש פער בינה לבין המדיניות הראויה, תועדף המדיניות הראויה" [ראו: (הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 92) (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה), התשס"ו-2006, ה"ח הממשלה 241, 447)]

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה להחלטה בת.פ. ה זה, הפנתה במשפט להעניש באופן מחמיר במקרים כגון דא. כבוד האדם וחירותו, וכן זכות האדם לאוטונומיה על גופו:

19. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לקחת בחשבון את הנתונים הבאים:

- א. הנאשם הינו המבצע העיקרי.
  - ב. הנאשם הסיע שוהה בלתי חוקי אותו לא הכיר היכרות מוקדמת.
  - ג. הנאשם אסף את השב"ח סמוך למעבר מיתר (כפי שעולה מהתסקיר ומטעונו ב"כ הנאשם).
  - ד. לא נגרם נזק ממעשי הנאשם, אך בצד זאת יש לזכור כי מידת הנזק אינה נמדדת רק אל מול מבחן התוצאה, אלא אף אל מול הנזק האפשרי שעלול היה להיגרם באם היה מדובר בשב"ח שהגיע לישראל לא למטרת עבודה, אלא למטרת ביצוע עבירות פליליות או גרוע מכך ביצוע פיגוע.
20. לאחר שבחנתי את הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירה על ידי הנאשם, מידת הפגיעה בערכים אלו, בנסיבות ביצוע העבירה, הרי שאני קובע כי מתחם העונש במקרה זה, נע בין חודש מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 6 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, זאת לצד רכיבי ענישה אחרים.

סטייה ממתחם העונש ההולם:

21. על נאשם המבקש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם הנטל להציג ראיות לכך שעבר הליך שיקומי. ובעניין זה ראו למשל רע"פ 1705/22 אלצראיעה נ' מדינת ישראל.
22. הנאשם לא עבר הליך טיפולי כלשהו, אך זאת נוכח התרשמות שירות המבחן כי הנאשם אדם נורמטיבי ואינו זקוק לטיפול.
23. גם אם נכון הייתי לקבל עמדה זו של שירות המבחן, במובן בו מי שאינו זקוק לשיקום ראוי לחריגה לקולא ממתחם העונש ההולם, הרי שיש לזכור כי שיקולי שיקום אינם חזות הכל, ולצד אלה נדרש בית המשפט ליתן דעתו לשיקולי ענישה נוספים, ובכלל זה שיקולי גמול, הרתעה והגנה על שלום הציבור. ראו למשל רע"פ 4079/21 פלוני נ'

מדינת ישראל. בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים, שיקולי ההרתעה וההגנה על שלום הציבור מקבלים משנה תוקף, עת מדובר בתופעה אשר לא אחת הובילה להתרחשותו של אסון כבד.

24. זאת ועוד, בעבירות מסוג זה, המבוצעות, תוך הפעלת שיקול רציונלי, שלא על יסוד התמכרות כלשהי, על ידי אנשים שלרוב הינם נעדרי עבר פלילי, הרי שסוגיית השיקום גם אם לא בלתי רלוונטית, הינה על פניה בעלת משקל פחות ביחס לאינטרס הציבורי.

קביעת העונש ההולם בתוך המתחם

25. לשם קביעת העונש ההולם, בגדרי מתחם העונש, על בית המשפט להידרש לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

א. מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי שניהל חיים נורמטיביים עד ביצוע העבירה נשוא כתב האישום.

ב. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם נעדר דפוסים עברייניים, לוקח אחריות על מעשיו וההמלצה בעניינו היא להסתפק בעונש צופה פני עתיד. על אף הערכת מקצועיותו הרבה, של שירות מבחן הלכה היא כי היא : **"מהווה המלצה בלבד, ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו"** [ראו למשל: ע"פ 5626/14 **לנקין נ' מדינת ישראל** וכן רע"פ 4144/15 **אבו אלטיף נ' מדינת ישראל**]. בעניינו, בצד שיקולי השיקום על בית המשפט החובה ליתן משקל אף לשיקולי גמול והרתעה, שיקולים אותם לא שוקל שירות המבחן.

ג. הנאשם הודה, לקח אחריות על מעשיו, וחסך זמן שיפוטי יקר.

ד. לאחר בחינת כלל השיקולים, התרשמתי כי יש לקבוע את העונש הראוי בתחתית המתחם.

ביטול הרשעה:

1. **סוגיית** אי ההרשעה מעוגנת בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי, בסעיף 71א(ב) לחוק העונשין ובסעיף 1(2) לפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, אשר בהם הוסמך בית המשפט ליתן צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, תוך הימנעות מהרשעה.

2. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** נקבע, כי משהוכח ביצועה של עבירה, יש להרשיע את הנאשם, זולת מקרים יוצאי דופן בהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה. זאת על מנת שלא לפגוע בחובת מיצוי הדין עם עבריינים. ראו למשל ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, וכן על מנת שלא

לגרום לפגיעה מהותית בעקרון השוויון בפני החוק ובשיקולי ענישה אחרים, ראו ע"פ 1082/06 **מיכאל שוראקי נ' מדינת ישראל**.

3. ההלכה היא כי על המבקש לבטל את הרשעתו, הנטל להראות כי מתקיימים שני תנאים מצטברים: **הראשון** הוא כי הרשעה תוביל לפגיעה חמורה בשיקום הנאשם. **השני** הוא כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

4. בכל הנוגע לתנאי **הראשון** הרי שנקבע כי על נאשם המבקש לבטל את ההרשעה הנטל להוכיח נזק **קונקרטי** כתוצאה מהרשעתו. ראו למשל רע"פ 1439/13 **קשת נ' מדינת ישראל**, שם נקבע כי: "**החובה להצביע על נזק קונקרטי עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החרג שעניינו הימנעות מהרשעה**". בכל הנוגע לנזק הקשור במקום העבודה, הרי שהנטל הינו כה גבוה עד כי בית המשפט העליון קבע כי: "**אין די בהצגת הסכם עבודה כדי להוכיח כי הרשעת המבקש תשליך על תעסוקתו העתידית**". ראו רע"פ 7224 **פרנסקי נ' מדינת ישראל**.

5. הנאשם לא עמד בנטל להוכיח כי ייגרם לו נזק קונקרטי המצדיק ביטול הרשעתו, וזאת מהטעמים הבאים:

א. לא הוצגה כל ראיה לכך שהרשעתו של הנאשם תוביל לפיטוריו ממקום עבודתו הנוכחי. יתרה מכך, לא הוצגה אף כל ראיה לכך שהרשעתו של הנאשם תפגע בקידומו המקצועי. הלכה היא כי אין להידרש לאפשרויות תיאורטיות על פיהן עלול להיגרם נזק כלשהו בעתיד. ראו למשל רע"פ 5261/18 **דוידוף נ' מדינת ישראל**.

ב. כך או אחרת, וגם ככל שיעמוד הנאשם בעתיד בפני ועדה כזו או אחרת שתשקול את הרשעתו בפלילים הרי שהלכה היא כי: "**הרשעה אינה יוצרת "מסך ברזל" חומה בלתי עבירה, אלא מהווה נתון שאותו תצטרך הוועדה לשקלל**" ראו ע"פ (מחוזי ת"א) 71377/06 **יחזקאל נ' מדינת ישראל**, ולפיכך הרשעה במקרים מסוג זה אינה עולה לכדי פגיעה קונקרטית.

6. בכל הנוגע לתנאי **השני**, הרי שעל פניו עבירת הסעת שב"ח בנסיבות בהן מדובר בשב"ח שאין לנאשם היכרות מוקדמת עימו, ובנסיבות בהן הנאשם אסף את השב"ח בסמוך למחסום, הינה מסוג העבירות בהן ככלל אין לבטל הרשעה. ובעניין זה, ראו למשל רע"פ 1119/18 **חסן נ' מדינת ישראל**.

7. אם כן, הנאשם לא עמד בתנאים המצטברים הנחוצים לביטול הרשעתו.

8. בשולי הדברים אבהיר כי לא אוכל לקבל את עמדת שירות המבחן לפיה יש מקום להימנע מהרשעה מקום בו

הרשעה עלולה לפגוע בתפיסה העצמית ובדימוי העצמי של הנאשם, משום שעמדה זו נדחתה בפסיקת בית המשפט העליון. ראו למשל רע"פ 9042/17 **עאבד נ' מדינת ישראל**.

9. ביטול הרשעה במקרים בהם אדם אוסף שווה בלתי חוקי מסמוך למחסום ומסיעו אל תוך לב מדינת ישראל, עלולה לשדר מסר רפה לעבריינים פוטנציאליים, בין אם כאלה שהפכו זאת ללחם חוקם ובין אם כאלה שעלולים לבצע עבירה שכזו באופן מזדמן. מסר שכזה עלול להפקיר את שלומם וביטחונם של תושבי מדינת ישראל.

10. אשר על כן, אני דוחה את בקשת הנאשם לבטל את הרשעתו.

סוף דבר

26. לאחר ששקלתי את כלל השיקולים לעיל, לקולה ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. חודש מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות במטב עמותה לשירותי טיפול ורווחה ערד, בכתובת אשד 1 ערד. החל מיום 23.11.22, או לפי קביעה אחרת של הממונה על עבודות השירות.

ב. אני מזהיר את הנאשם, כי עליו לנהוג בהתאם לכללים ולתנאים שתקבע הממונה על עבודות השירות, ושם לא יעשה כן, יכול ויפסקו עבודות השירות, והוא יידרש לרצות את יתרת עונשו בכלא.

ג. 3 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מהיום. מאסר זה יופעל במידה והנאשם יעבור במשך תקופת התנאי יעבור עבירה על חוק הכניסה לישראל.

ד. בכל הנוגע לקנס, הרי שהמחוקק קבע תקרת קנס של 75,300 ₪. בענייננו, שקלתי כי מדובר בנאשם נורמטיבי שעבד כל חייו, כי מדובר במי שלו חמישה ילדים וכי הוא עתיד לרצות חודש מאסר בעבודות שירות אשר יהווה פגיעה מסוימת בפרנסתו. לאור כל האמור אני מטיל על הנאשם קנס בסך 5,000 ₪, שישולם ביום 1.1.23 או 10 ימי מאסר תמורתו.

ה. פסילה על תנאי למשך 6 חודשים שהנאשם לא יבצע עבירה על חוק הכניסה לישראל במשך שלוש שנים מהיום.

זכות ערעור כדן.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, במעמד הצדדים.

